

KIÁLTÓ SZÓ

8. évfolyam, 17. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2020. április 26.

Evangélium

...”látta és hitt”...
(Jn 20,8)

Mit?

Hogy a Jézus fejét takaró kendő nem volt a gyolcsok között, hanem külön feküdt összehajtva egy másik helyen. És ez mit jelent? János evangélista semmit nem ír fölöslegesen.

Chrystian Shankar atya szerint, az összehajtott kendő zsidó szokásról árulkodik. Az akkori idők szolga mester közötti néma szóváltás egyik eszköze.

A szolga, miután megterített vacsorára, távolabbra állt az asztaltól, és folyamatosan figyelte urának utasításait. Addig nem hagyta el az asztal közelségét, míg az étkezés be nem fejeződött. A vacsora végén ura megtörölte ujját, száját, szakállát és a szalvétát összegyúrta. Azt jelentette, nem kér többet. Ha úgy gondolta pihen egy kicsit és később még folytatja az evést, akkor összehajtotta, és az evőeszközök mellé helyezte a szalvétát. Ezzel jelezte szolgálójának, hogy ne nyúljon semmihez, mert még később visszajön és eszik.

„Ne nyugtalanodjék a szívetek, s ne csüggedjen. Hiszen hallottátok, hogy azt mondtam: Elme gyek, de visszajövök hozzátok” (Jn 14,27-28).

A sírba másodikként belépő Péter látott és hitt. Az össze hajtogatott fejkendőt látta, és következtetett, mint jó szolga. Jézus elment, de visszajön.

A feltámadt Isten fiáról egy középkori szöveg, az „arany legenda” úgy tartotta, hogy egy nap alatt, húsvétvasárnap, egymás után ötször is megjelent követőinek. Ezt a hagyományt a katolikus egyház évszázadokon át követte, és áthagyományozva továbbadta. Mindegyik megjelenésnek lelki üzenete van.

Először Mária Magdolnának mutatta meg magát az Úr, akiből

annak idején hét ördögöt űzött ki. Az arany legenda ezt úgy magyarázza, hogy Magdolna a bűnbánatot tartó bűnösöket jelképezi. Ezzel az első jelenéssel akarta jelezni Jézus, hogy ő a bűnösökért halt meg.

Második alkalommal a Magdolnával együtt levő Máriának jelent meg, akik távozóban voltak a sírtól. Ezek az asszonyok az alázatoság szimbólumai. Mert amikor meglátták Jézust, „odafutottak, leborultak előtte, és átkarolták a lábát” (Mt 28,9).

Péter volt a következő, akivel találkozott Jézus. Valószínűleg, amikor hazatérőben volt a sírtól. Az arany legenda Péter nevét engedelmességnek fordítja. Aki talán háromszoros tagadását ezzel, a helyes útra tértek engedelmességével akarja jóvá tenni.

A sorban negyedikként az emmauszi tanítványok következnek, akik asztalhoz ülve, a kenyértörés pillanatában ismerik fel Mesterüket. A legenda „jótanácsnak” magyarázza az emmausz szót. Ők Krisztus szegényei, akik eligazításra vágnak. „Menj, add el, amid van, oszd szét a szegények között” (Mt 10,21).

Végül a zárt ajtók mögött összegyűlt apostolok fejezik be a megjelenések sorát. Tamás még nincs velük. „Jézus megjelent köztük és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” (Lk 24,36). Ők a kolostorba vonult szereztesek, akik a feltámadt Krisztus sebeiről elmélkednek.

Most mi jövünk a sorban. Adja az Isten, hogy akár a hétköznapi élet bármilyen eseményében, de az áldozáskor magasra mutatott Oltáriszentségen is lássunk, higgyünk, letérdeljünk, imádkozzunk.

G.F.

Húsvéti népszokások

A húsvét és a hozzá tartozó ünnepek a mozgó ünnepek közé tartoznak: nem esnek minden évben

ugyanarra a napra. Sokáig vita tárgya volt, hogy mikor is legyen ez az ünnep. Az I. Niceai zsinat 325-ben határozott úgy, hogy a keresztény húsvét időpontja a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnap legyen. A magyar szó, a húsvét az azt megelőző időszak, a böjt lezárultát jelenti.

Nagycsütörtököt Zöld csütörtöknek is szokás nevezni, mert a böjt miatt és a jó termés reményében ezen a napon valamilyen zöld ételt, pl.: spenótot fogyasztanak a hívők.

Nagypéntek a böjt és a gyász ideje, ekkor szokás a keresztútjárás, amelynek során Jézus szenvedésének egyes állomásait idézik fel. Ezen a napon tilos minden állattenyésztéssel és földműveléssel kapcsolatos munka. Nem gyújtottak tüzet, nem szóttek, fontak.

Nagyszombat: Ekkor ért véget a negyven napos böjt. Tüzet szenteltek, amelynek parazsát eltek és gyógyításra használták.

Húsvét vasárnap: Ehhez a naphoz kapcsolódott az ételszentelés hagyománya. Ételt szenteltek a szentmisében: kalácsot, sonkát, bort, bárányhúst. Munkatiltó nap. Húsvét hétfő: A locsolkodás napja, amelynek alapja a víz termékenységvarázsló, tisztító erejébe vetett hit. A lányok cserébe piros tojást adtak a legényeknek, ami a szerelmet és az életet jelképezi. A tojás az élet újjászületésének, a termékenységnek a jelképe. A kereszténységben a feltámadás szimbóluma lett. A festett tojás mindig piros – ez Jézus kiöntött vérére emlékeztet. A bárány Jézust jelképezi, aki áldozati bárányként halt keresztthalált az emberiség megváltásáért.

A nyúl, mint húsvéti szimbólum a németektől terjedt el egész Európában.

N.-né

A válság megtanít minket az alázatra

Jelenits István gondolatai

„A vihart nem hagyhatjuk ki a számításból, mert hozzátartozik az élethez”, és „a válság megtanít bennünket az alázatra, a fegyelemre és a felelősségtudatra”.

Hívó ember vagyok, és az Úristennek is van terve, és emlékeztet, hogy az életünk kockázatokkal jár, nem vagyunk mindennek az ura.

Ha okosan fogadjuk ezeket a dolgokat, akkor kevés veszteséggel meg tudjuk úszni, és ez megtanít bennünket az alázatra, a fegyelemre és a felelősségtudatra.

Nem csak azt fogjuk érezni, hogy „Hála Istennek elmúlt, elfelejthetjük”, hanem valamilyen módon tanulunk belőle, a tanulságaival gazdagabbak leszünk. Kockázatok között élünk, nem tehetjük csak azt, amit a pillanat lehetővé tesz, vagy ahová az ingerek vezetnek.

Én hiszek Istenben, és úgy gondolom, hogy jól alkotta meg a Földet; az embert pedig az elbizakodottságtól, az önteltségtől úgy óvja meg, hogy ilyen jellegű katasztrófa helyzeteket megenged. Nem azért, hogy elpusztítson minket, hanem hogy fegyelemre, összeszedettségre tanítson, meg messzebbre tekintő felelősségtudatra.

Olyan ez, mintha egy hajóút közben vihar érné az embert – ez nem azt jelenti, hogy el kell pusztulni; hanem hogy a vihar, még ha pusztít is, egyszer elül, és újra napsütés lesz, normális időjárás. De a vihart nem hagyhatjuk ki a számításból, mert hozzátartozik az élethez. Ennek részei a megrendülések, a ránk szakadó, váratlan megpróbáltatások – de ezek nem arra valók, hogy feladjuk a reménységet.

Forrás: Mandíner (K.L.-né és N.-né)

Teréz anya gondolatai

Az emberek olykor nemcsak kenyérre éhesek. lehetséges, hogy a gyermekünk, a férjünk, a feleségünk nem vágyik kenyérre, nincs szüksége ruhára, sem házra. De vajon ugyanennyire biztosak lehetünk abban, hogy nem hiányzik nekik semmi, ha társaságról, törődésről, megbecsülésről és némi gyengédségről van szó? Ez is egyfajta szegénység.

K.L.-né és N.-né

Hirdetések

AMENNYIBEN A JÁRVÁNY-ÜGYI HATÓSÁG ÉS A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KAR ENGEDÉLYEZI, ÚGY A KÖVETKEZŐ PROGRAMOK LENNÉNEK (LESZNEK) PLÉBÁNIÁNKON.

- A héten lesz első péntek, dél előtt a betegetek látogatjuk, az esti szentmise végén imádkozzuk a Jézus Szíve litániát
- Május 3. első vasárnap, egyben Anyák Napja. A délelőtti mise végén imádkozzuk a Jézus Szíve litániát.
- Május hónapban a hétköznapi misék este 6 órakor kezdődnek, melyek végén énekeljük a Loretto-i litániát.

P.Gy.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **II. Szilveszter pápa** volt. Hiteles dokumentumok bizonyítják, hogy ő ismerte el a Magyar Királyságot. A korona küldéséről egy legenda szól, de nincs dokumentummal alátámasztva. Ám ettől még lehet igaz.

Új kérdésünk:

Ki mondta: „Boldog az a méh, amely kihordott és az emlő, amelyet szoptál.”

(Lukács 11,27)

1. **A jerikói vak?**
2. **Egy asszony a tömegből?**
3. **A tékozló fiú?**
4. **A hűtlen intéző?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a május 10-i számban közöljük.

A melltáskával kapcsolatos játék nyertese: **Tóth Istvánné** volt.

M.L.

Létige

26. v.: ApCsel 2,14.22-28; Zs 15; 1Pét 1,17-21; Lk 24,13-35
27. h.: ApCsel 6,8-15; Zs 118,23-30; Jn 6,22-29
28. k.: ApCsel 7,51 - 8,1a; Zs 30; Jn 6,30-35
29. sz.: 1Jn 1,5 - 2,2; Zs 102; Mt 11,25-30
30. cs.: ApCsel 8,26-40; Zs 65; Jn 6,44-51
1. p.: ApCsel 9,1-20; Zs 116; Jn 6,52-59
2. sz.: ApCsel 9,31-42; Zs 115; Jn 6,60-69
3. v.: ApCsel 2,14a.36-41; Zs 22; 1Pét 2,20b-25; Jn 10,1-10

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)